

COLOCVIU STRATEGIC

**UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I”
CENTRUL DE STUDII STRATEGICE DE APĂRARE ȘI SECURITATE**

Nr. 6
2012

LOCUL ȘI ROLUL SECURITĂȚII UMANE ÎN POLITICA DE APĂRARE A STATELOR

Petre Valeriu RIGU

CONCLUZII:

- *Securitatea umană, inclusiv în planul sănătății publice, este condiție esențială a democrației.*
- *Securitatea este, în același timp, o exigență a societății democratice, deoarece presupune și o anumită renunțare expresă a cetățenilor în favoarea statului, care își asumă obligația de a veghea asupra tuturor și a fiecăruia.*
- *Aria de cuprindere a conceptului de securitate a fost lărgită, vorbindu-se în spațiul administrativ al UE din ce în ce mai mult de „securitate comună”, care pune accentul pe reținerea de la cursa înarmărilor nucleare și realizarea securității publice, inclusiv în planul sănătății.*
- *Eforturile depuse pentru sporirea securității sunt destinate să reducă pericolul războiului creându-se astfel premisele respectării principiilor de drept internațional*
- *În condițiile în care, în relațiile internaționale, tendințele majore sunt extinderea democrației și cooperarea instituționalizată, pentru România esențială este promovarea intereselor naționale prin mijloace pașnice - politice, diplomatice, economice și culturale.*

Securitatea umană, inclusiv în planul sănătății publice, este condiția esențială a democrației, așa cum rezultă din prevederile Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice,¹ ratificat de România, prin Decretul nr. 212/1974, și din cele ale Pactului internațional cu privire la drepturile

economice, sociale și culturale,² ratificat prin Decretul nr. 212/1974, potrivit cărora statele sunt obligate să protejeze și să promoveze interesele colectivităților.

Securitatea este, în același timp, o exigență a societății democratice, deoarece presupune și o

anumită renunțare expresă a cetățenilor în favoarea statului, care își asumă obligația de a veghea asupra tuturor și a fiecăruia. Desigur, „renunțarea” este limitativă și, în mod imperativ, stabilită în legislația internațională cadru, respectiv în: Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale³, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

În ultimii ani, au fost relevați anumiți factori determinanți ai securității, au apărut sintagme derivate din termenul de securitate, cum ar fi cele de securitate politică, democratică, economică, militară, publică, alimentară, socială, ecologică, sanitară, informațională, umană, a comunității⁴. Astfel de sintagme sunt, de fapt, componente ale securității naționale, și sunt folosite, în special, de către sociologi și analiști. Securitatea umană este un concept foarte bine elaborat, care reunește calitățile și condițiile securității individuale și colective, „încorporează garanția respectării drepturilor omului, a celor civile și politice, care sunt în ultimă instanță sarcinile tuturor cetățenilor angajați pe drumul democrației și al dezvoltării stabile și echilibrate pentru bărbați și femei. Edificarea securității cetățenești este necesară pentru dezvoltarea susținută a ființei umane”⁵.

Aria de cuprindere a conceptului de securitate a fost lărgită, vorbindu-se în spațiul administrativ al UE din ce în ce mai mult de „securitate comună”, care pune accentul pe reținerea de la cursa înarmărilor nucleare și realizarea securității publice, inclusiv în planul sănătății.

Organizațiile internaționale de securitate, precum ONU sau OSCE, au promovat o anume accepțiune a conceptului de securitate, respectiv aceea de securitate colectivă, care are la bază ideea cooperării dintre state în direcția coordonării eforturilor de securitate pentru atingerea unui scop comun: securitatea globală. Securitatea colectivă a devenit un concept important, inclusiv NATO mutându-și abordarea strategică de la apărare colectivă către securitate colectivă.

Eforturile depuse pentru sporirea securității sunt destinate să reducă pericolul războiului creându-se astfel premisele respectării principiilor de drept internațional, potrivit cărora statele sunt obligate la rezolvarea pe cale pașnică a diferendelor și la nerecurgerea la folosirea forței, fiind acceptată doar derogarea, deja menționată.

Desigur, securitatea se bazează înainte de toate pe stabilitatea politică, dar și pe cea militară, iar un sistem viabil de securitate va putea fi edificat numai dacă vor fi consolidate aceste două componente. Securitatea colectivă constituie acel mijloc de apărare care nu mai este îndreptat împotriva unui adversar identificat, ci împotriva oricărui agresor potențial.

ONU trebuie să utilizeze forța unită a tuturor participanților din sistem împotriva unui agresor, însă, în mod normal, va urmări să promoveze rezolvarea prin mijloace politico-diplomatice a diferendelor dintre state. Organizațiile internaționale de securitate colectivă combină elemente din politica de securitate bazată pe confruntare, cât și elemente din politica de securitate bazată pe cooperare. Politica de securitate bazată pe cooperare are scopul de a evita escaladarea potențialelor conflicte, punând un accent deosebit pe promovarea deschiderii și a transparenței.

Amenințările non-clasice la adresa securității naționale sau chiar a celei globale s-au multiplicat după sfârșitul Războiului Rece. Astfel, acțiunile teroriste, crima organizată, traficul de droguri, sunt și manifestări grave ale secolului XXI.

Putem aprecia că extinderea NATO și extinderea UE au influențat în sens pozitiv și în mod semnificativ stabilitatea și securitatea europeană. Mediul de securitate european s-a consolidat ca urmare a multiplicării eforturilor statelor democratice pentru edificarea unei noi arhitecturi de securitate euroatlantice.

Condițiile favorabile existente în actualul mediu de securitate oferă posibilitatea unei destinderi reale în care elementele definiției ale relațiilor între state sunt cooperarea, dialogul, consultarea și întrajutorarea. Amplificarea crimei organizate transfrontalieră este dovedită atât de extinderea ariei geografice de manifestare, cât și de diversificarea obiectivelor promovate, a metodelor și mijloacelor folosite, precum și a gamei țintelor vizate de entități care inițiază, planifică, organizează, susțin ori înfăptuiesc acte teroriste.

În ultimul timp, se remarcă o proliferare a terorismului și o reorientare a acțiunilor teroriste de la țintele guvernamentale, diplomatice și militare spre țintele civile ușoare, precum bănci, hoteluri, trenuri, lăcașe de cult, stabilimente medicale, acțiuni care au o puternică încărcătură simbolică și

produc un număr mare de victime.

Tendențele majore ce guvernează evoluțiile globale în epoca contemporană generează îngrijorări justificate, relevă noi provocări, riscuri la adresa valorilor și intereselor naționale. Unul dintre obiectivele globale trebuie să fie dezvoltarea unei cooperări internaționale puternice, caracterizată de existența unor instituții internaționale eficiente, precum și de existența unei ordini internaționale bazate pe respectarea principiilor înscrise în Carta ONU.

În conflictele viitoare, cele mai perfide și periculoase arme vor aparține arsenalului războiului asimetric, inclusiv *terorismul și extremismul*. Se vor schimba metodele folosite de grupările teroriste, care se vor baza pe cele mai avansate realizări științifice, tehnologice și informatice. Experții în domeniu apreciază că majoritatea grupurilor teroriste internaționale vor continua să se identifice cu islamismul radical, milițiile rasiste, fundamentalismul religios și naționalismul etnic. Presiunea eforturilor globale antiteroriste coroborate cu impactul tehnologiilor informatice avansate, vor determina disiparea și descentralizarea pericolului terorist într-o rețea eclectică de grupuri, celule și indivizi.

Progresul spectaculos al tehnologiei informatice și concentrarea masivă a populațiilor în zonele urbane determină sporirea vulnerabilității societății umane și noi oportunități de manifestare pentru amenințări, nu neapărat militare: centrele de luare a deciziilor pot fi neutralizate, nodurile de distribuție și rețele de comunicații devin atractive, folosirea noilor tehnologii de comunicare pentru influențarea opiniei publice etc.

Declarația Mileniului, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 8 septembrie 2000, cu participarea șefilor de state și guverne, prin consens, indică o evoluție semnificativă în planul securității umane, pentru protejarea sănătății publice. Aceasta începe cu o prezentare a valorilor și principiilor fundamentale care stau la baza relațiilor internaționale, respectiv libertatea, egalitatea, solidaritatea, toleranța, respectul pentru natură și răspunderea solidară. De asemenea, un capitol special al Declarației privește drepturile omului, democrația și guvernarea echitabilă, afirmându-se foarte clar angajamentul tuturor statelor de a depune toate eforturile pentru promovarea democrației și întărirea normelor de drept, precum și pentru respectarea tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale recunoscute pe plan internațional.

În cadrul eforturilor vizând protejarea, apărarea și promovarea intereselor sale legitime, România respectă principiile și normele dreptului internațional și dezvoltă dialogul și cooperarea cu organizațiile internaționale și cu statele interesate în realizarea securității internaționale considerăm că România este direct interesată să joace un rol activ și constructiv în plan regional, să fie o punte de legătură între civilizații, interese economice și culturale diferite, în beneficiul stabilității și prosperității întregii Europe.

În condițiile în care, în relațiile internaționale, tendințele majore sunt extinderea democrației și cooperarea instituționalizată, pentru România esențială este promovarea intereselor naționale prin mijloace pașnice - politice, diplomatice, economice și culturale.

Promovarea acestor valori și interese are în vedere: transformarea și creșterea capacității de acțiune a instituțiilor care au responsabilități în domeniul securității naționale; consolidarea rolului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, concomitent cu întărirea capacității țării noastre de a acționa ca vector dinamic al politicilor vizând securitatea euroatlantică; dezvoltarea economică susținută și garantarea accesului la resurse vitale; prevenirea și contracararea eficientă a terorismului internațional, participarea activă, la operații de pace și la alte acțiuni vizând soluționarea crizelor internaționale; reconfigurarea strategiei de securitate energetică a României în acord cu politica energetică a Uniunii Europene; măsuri efective pentru stoparea declinului demografic al României.

Apreciem că promovarea acestor valori și interese, îndeplinirea obiectivelor propuse se poate realiza prin: stabilirea priorităților în participarea activă la îndeplinirea securității internaționale; dezvoltarea identității europene și euroatlantice a României; asumarea rolului de vector dinamic al securității în regiunea Mării Negre; buna guvernare - ca instrument esențial în construcția securității naționale; transformarea instituțiilor cu responsabilități în domeniul securității naționale, pentru protejarea sănătății publice; dezvoltarea și protecția activă a infrastructurii strategice.

Angajarea activă în procesul de îndeplinire a securității prin promovarea democrației, lupta împotriva terorismului internațional și combaterea proliferării armelor de distrugere în masă reprezintă un imperativ pentru politica de securitate a României.

Armata României va continua să participe la operațiile și misiunile conduse de NATO în aria sa de responsabilitate sau în afara acesteia, conform angajamentelor conducerii politice a statului român.

România susține existența unei relații de coordonare politică și strategică NATO - UE construită pe principiile complementarității, ca element fundamental pentru asigurarea securității euroatlantice.

Conștientă de apartenența sa la cultura europeană, împărtășind valorile euroatlantice și principiile democrației occidentale România, membră a NATO și a Uniunii Europene, își promovează și își

protejează interesele naționale prin realizarea obiectivelor de securitate, de protejare a sănătății publice.

¹ *Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice* a fost ratificat de România, prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20/11/1974.

² *Idem.*

³ România a ratificat Convenția prin Legea nr.30/1994, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 135 din 31/05/1994.

⁴ *Redefining Security: the Human Dimension*, „Current History“ (SUA) vol. 94, nr. 592, mai 1995.

⁵ Benjamin Olivia Hernandez, „Siguranța națională într-o lume globalizatoare”, Revista de administrație publică, INAP 101.

PROPUNERI:

- *Continuarea promovării valorilor și intereselor naționale prin politici adecvate și relații externe în vederea realizării obiectivelor urmărite de securitate ce privesc sănătatea populației.*
- *Continuarea prin structurile naționale specializate la prevenirea și contracararea eficientă a terorismului internațional, cu accent pe cooperarea internațională în domeniu cu organisme similare și direct interesate.*
- *Alocarea continuă de resurse materiale, financiare și de personal pentru a asigura participarea activă, la operații de pace și la alte acțiuni vizând soluționarea crizelor internaționale, în cadrul organizațiilor internaționale la care România este parte.*

COLOCVIU STRATEGIC este o publicație a Centrului de Studii Strategice de Apărare și Securitate ce include rezumate ale temelor de cercetare științifică, conferințelor, simpoziunilor, seminarilor, meselor rotunde, opinii și puncte de vedere ale unor personalități de marcă din armată și societate, din țară și străinătate, implicate în cercetarea științifică din domeniul securității.

Publicație realizată cu sprijinul Editurii și Tipografiei
Universității Naționale de Apărare „Carol I”
Tehnoredactare computerizată: Mirela ATANASIU
Supliment al revistei *IMPACT STRATEGIC*
ISSN: 1582-6511; B: 0162/514/2012

Centrul de Studii Strategice de Apărare și Securitate
Șos. Panduri, nr. 68-72, Sector 5, București
Telefon: 021.319.56.04, Fax 021.319.55.93
e-mail: cssas@unap.ro
<http://cssas.unap.ro>